



**ПРОФЕСИОНАЛНА ГИМНАЗИЯ ПО СТРОИТЕЛСТВО, АРХИТЕКТУРА  
И ГЕОДЕЗИЯ «ПРОФ. АРХ. СТЕФАН СТЕФАНОВ»**

Монтана, ул. "Панайот Хитов", тел.- факс 303 260, 303 261, 303 262 e-mail: pgsag\_m@abv.bg

Утвърдил директор:  
Инж. Красимира Каменова  
Директор на ПГСАГ – Монтана  
Заповед № РД-01-579/14.09.2017



**МЕХАНИЗЪМ**

**ЗА ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА УЧИЛИЩНИЯ ТОРМОЗ МЕЖДУ  
УЧЕНИЦИТЕ**

**В ПГСАГ „ПРОФ. АРХ. СТЕФАН СТЕФАНОВ” – МОНТАНА**

**ЗА УЧЕБНАТА 2017/2018 Г.**

Приет на Педагогически съвет с Протокол № РД 09-16 от 14.09.2017 г.

*Монтана, 2017 г.*

### **I. Дефиниция:**

Тормозът (bullying) е форма на насилие, която се определя като сбор от съзнателни негативни постъпки, които са дълготрайни, насочени към един и същ ученик от страна на един ученик или група. Насилието между деца в училище обхваща широк спектър от прояви. То е явление със сериозни размери и оставя дълготрайни последици върху психичното здраве и поведението както на децата, които търпят насилие, така и на онези, които го извършват. Ключови в разбирането за тормоза са следните характеристики на това поведение:

Злонамерена проява, която има за цел да нарани или унижи дете;

- ✓ Извършва се от позиция на силата, като едната страна използва доминиращата си позиция, за да нарани другата физически или психически, да я унизи или изолира от социалния живот;
- ✓ Повтаря се многократно във времето, а не е еднократен и изолиран акт на агресия.

Проявите на тормоз най-общо могат да бъдат разделени на следните основни групи:

- ✓ Физически тормоз – блъскане, щипане, разрушаване, удряне, нанасяне на болка, спъване, затваряне в някое помещение.
- ✓ Вербален тормоз – подмятания, подигравки, унижение, заплахи, обиди.
- ✓ Психичен тормоз – подмятане, подиграване, закачане, омаловажаване, заплахи, изнудване, повреждане на имущество, кражба и хвърляне на вещи, заплашителни погледи, неприятелско следене.
- ✓ Социален тормоз – избягване, игнориране, изключване от дейността, одумване и разпространение на зловни слухове, натиск върху другите да не влизат в приятелски отношения с децата, обект на тормоз, изолиране.
- ✓ Сексуален тормоз – представлява всяка форма на нежелано словесно, несловесно или физическо поведение със сексуален характер, имащо за цел или водещо до накърняване на достойнството на лицето, и по-специално създаване на смущаваща, враждебна, деградираща (принизяваща), унизителна или обидна обстановка. Включва измислянето на сексуализирани прякори или имена, коментари за външността на някой и подикравки със сексуално значение, неподходящо докосване, бележки и надписи със сексуално съдържание и т.н. до по-екстремни форми на нападение и насилие.

### **II. Задължение на всеки учител, възпитател, служител, родител:**

Да се намеси, за да прекрати ситуация на тормоз, на която е станал свидетел.

### **III. Мерки за намаляване на риска от училищен тормоз между учениците:**

1. На всички нива защита и отстояване на човешките права и проява на междуетническа толерантност.
2. Запознаване на учители, възпитатели, родители и ученици със Заповед № РД 09-1871/18.12.2015 г. на Министъра на образованието и науката и с настоящия „Механизъм за противодействие на училищния тормоз между учениците в ПГСАГ „Проф. арх. Стефан Стефанов“ – Монтана и чрез сайта

## Механизъм за противодействие на училищния тормоз между учениците

на училището.

3. Провеждане на колективни и индивидуални срещи с цел информиране от класните ръководители „Какво е насилие и тормоз и как да го разпознаваме“ сред родители на родителски срещи и в приемното време на класния ръководител сред ученици в час на класа и в приемното време на класния ръководител.
4. Извършване оценка на тормоза в началото и в края на учебната година. Анкетата се провежда от класните ръководители до 10.10.2017 г. Резултатите се обработват от Координационен съвет до 15.10.2017 г., обсъждат се на Педагогически съвет и с тях се запознават заинтересованите страни.
5. Включване в обученията за повишаване на квалификацията на педагогическите специалисти в областта на справяне с училищния тормоз, съгласно Плана за квалификационна дейност за 2016/2017 учебна година.

### **IV. Начини за противодействие на училищния тормоз между учениците:**

1. Дейности на ниво класна стая/ паралелка:  
Съгласно План за час на класа. Целта е да се създаде пространство, в което да се говори открито за тормоза и се работи за формирането у децата на нагласи и социални умения, недопускащи насилие като емпатия, толерантност и уважения към различията, решаване на конфликти и др.
2. Дейности на ниво училище: Съгласно Годишния план на училището. Договаряне на единен механизъм за реагиране при всяка проява на тормоз и насилие, единни училищни правила. Подобряване на системата от дежурства. Осигуряване на реални партньорства с външни на училището служби, организации и специалисти.
3. Дейности с родителско участие:  
Участие в училищни инициативи и мероприятия.

### **V. Процедури и алгоритъм при установен тормоз между учениците:**

<b>Ниво на тормоз</b>	<b>Отговор на училището</b>	<b>Отговорни лица</b>
Ниско нарушение на правилата	Прекратяване – изтъкване на нарушеното правило; налагане на съответната последица	Учител и класен ръководител
Повтаряне на едни и същи нарушения на правилата или по-сериозни последици	Описване на ситуацията в Дневник за случаите на тормоз, възстановяване на щетата, разговаря се с родителите	Класен ръководител
Сериозно – злоупотреба със сила, както и при екстремни ситуации, в които съществува опасност за	Насочване към Местната комисия за борба срещу противообществените прояви на малолетни и	УКППУ

- Втора стъпка: Реакция спрямо детето, което е упражняло тормоз:**
- Когато става въпрос за първа проява, която не е тежка по отношение на нанесената вреда, може да се приложат подходи за възстановяване на щетата. Когато се прилага подходът за възстановяване на щетата е необходимо задължително да се уведоми класния ръководител.
  - Той се прилага от класния ръководител или училищен психолог. Важно е учителят със спокоен и умерен тон, както и с държанието си, да покаже ясно, че проблемът е в начина на поведение, а не в личността на самия ученик, и че действията с оглед отново да се възстановят ценностите, към които цялото

- Често спонтанната реакция на възрастните е заставането на страната на „жертвата“ и наказване на „насилника“. Ключово при интервенцията на възрастните е приемането на разбирането, че детето, обект на тормоз, не се нуждае от състрадание, а детето, извършителя на тормоз, не се нуждае от наказание, особено което го унижава, а от състрадание, за да може то да развие това чувство към другите. Липсата на състрадателност е една от основните причини, поради които се упражнява тормоз.
- В случай на физически тормоз децата трябва да бъдат разглеждани и да се прекрати физическият контакт между тях незабавно.
- Не трябва веднага да се разпитва за случилото се, да се обсъждат причините за насилието или да се изяснява ситуацията. Това може да се случи на по-късен етап. Важно е учителят ясно да обяви пред всички, че това е насилие и то е недопустимо поведение. В този момент не е добре да се разпитва за подробности и детето, което е потърпевшо, особено в присъствието на насилника и други деца, защото това може да уронят неговото достойнство.
- Често спонтанната реакция на възрастните е заставането на страната на „жертвата“ и наказване на „насилника“. Ключово при интервенцията на възрастните е приемането на разбирането, че детето, обект на тормоз, не се нуждае от състрадание, а детето, извършителя на тормоз, не се нуждае от наказание, особено което го унижава, а от състрадание, за да може то да развие това чувство към другите. Липсата на състрадателност е една от основните причини, поради които се упражнява тормоз.

**Първа стъпка: Прекратяване на ситуация на тормоз**

Задължение на всеки учител и възпитател е да се намеси, за да прекрати ситуация на тормоз, на която е станал свидетел:

Важно е да се разграничат случаите, когато не се касае за тормоз, а само за итра или приятелско премеждане на силите между децата. За целта е необходимо да се наблюдава поведението на децата, включително и на тези, които само присъстват без активно да участват. По-голяма част от ситуацията на тормоз следва да бъдат овладени от учителите и възпитателите, а някои от самите деца. Всяка намеса изисква внимателна преценка на ситуацията и нейната тежест.

**учениците:**

**VI. Действия при разрешаване на установен училищен тормоз между**

жivота и здравето, телесния интeритeт, както и детeто-жeртвa, тaкa и нa детeто-извeршителя	ОЗД и общинa по силaтa нa коoрдинaционния мeхaнизм; Дневник зa случaитe нa тoрмoз, срeцa с рoдитeлитe, възстaнoвявaнe нa щeтaтa, включвaнe нa учeнитe в дoпълнитeлни пpoгpaми
--	---

## Механизъм за противодействие на училищния тормоз между учениците

училище се придържа, а не за да бъде наказан. Ключов момент във възстановяването на щетата е, че класният ръководител разговаря с ученика, а ученикът сам избира и решава как ще поправи грешката си, с което отново ще се възстанови нарушената ценност. С това негово решение трябва да се съгласи и ученикът, който е бил потърпевш от тормоза. Като първа стъпка класният ръководител изслушва детето. Не е желателно детето да се изслушва съвместно с потърпевшото дете. След изясняване на ситуацията и постигане на договорка, класният ръководител за определен период от време може да проследява поведението на децата и да дава обратна връзка.

### **Трета стъпка: Реакции спрямо дете, което е обект на тормоз:**

Работата с деца, които са обект на тормоз, трябва да бъде насочена към формиране у тях на умения за справяне с подобно поведение.

- Важно е класният ръководител да поговори с детето, по възможност още същия ден, за да разбере какво точно се е случило. Ако е необходимо отделни факти могат допълнително и дискретно да бъдат проучени.
- Погрешно е открито и публично пред другите деца да се оказва подкрепа на потърпевшото дете, защото това допълнително ще урони достойнството на детето пред неговите връстниците.
- При този първи разговор е важно да се предложи на детето подкрепа, като се остави то само да определи какво точно ще му помогне да се почувства сигурно.
- Подчертава се поверителността на разговора, като се спомене кои ще бъдат уведомени за случилото се.
- Никога не трябва да се предлага среща между дете, жертва на насилие и неговия мъчител с цел да се помирят и да се разберат. Такива срещи могат да доведат до неблагоприятни последици.
- Класният ръководител наблюдава детето в следващите дни, за да се увери как се чувства и при необходимост отново разговаря с него.

### **Четвърта стъпка: Реакции, спрямо наблюдателите:**

- Класният ръководител изтъква тези, които са се намесили в защита ценностите на училището. На останалите се споделя очакването да направят същото, ако се случи в бъдеще.
- Убеждение за отговори на насилието с думи, търсене на помощ и съобщаване за случая.
- Класният ръководител насърчава учениците за грижа спрямо тормозеното дете.

## **VII. Училищна система за регистриране на случаите на тормоз и насочване към други служби:**

Регистриране на ситуации на тормоз

1. Създава се дневник в училището за регистрираните случаи на тормоз между учениците.
2. Всяка ситуация на тормоз се регистрира и описва с цел да се проследи развитието на случая във времето и да се планира подходяща интервенция. Регистърът съдържа следните реквизити: „дата“, „какво се е случило – кратко